

Ти на світі один

Без посліху

Слова і музика Олени Лози

1. На за - бу - тих стеж - ках,

при-по-ро-ше-них пи-лом сріб -

ляс-тим,

у каз - ко - во - му цар - стві за - ку - та - них сні - гом я - лин

за-ко-

ти - ло - ся зір - ко - ю з не - ба за - губ - ле - не щас - тя,

і те -

пер я на сві - ті од - на, ти на сві - ті о - дин.

2. На вус-тах ще не

згас - ли

жа - гу - чі тво - ї по - ці - лун - ки,

сер-це

пла - че, мов скрип - ка у вправ - них ру - ках скри - па - ля.

Пе-ре-

сміш-ник - го - дин - ник ви - сту - ку - є в тем - ря - ві лун - ко...

Ти вже

біль-ше не мій,

я — не тво - я!

За ві - хо - ла - ми сніж - ни - ми

тен -

20 Gm A dim7 D7 Gm
діт-но - го під-сніж-ни-ка ко-хан-ня цві-ту ніж-но-го згу - би-лись пе-люст-ки. А

23 Cm7 D7 Gm Eb
сер - це ти - хо схли - пу - є при - ре - че - но - ю скрип - ко - ю. За -

25 A7 D7 Gm
ві - я - ло, за-си-па - ло за - губ-ле-ні стеж-ки. 3. Знов ме-те-ли-ки

28 Gm Cm
сніж - ні у ти - ші зи - мо - во - ї но - чі зіг - рі -

30 Eb D7 Gm
ва - ю - чи кри - льця, лі - та - ють о - круг ліх - та - ря. Тіль-ки

32 G7 Cm
сер - це мо - є на - ві - же - не, мов пташ - ка, трі - по - че. Ти на

34 A7(b5) D7 Cm7 D7
сві-ті о - дин, а - ле я не тво - я, не тво - я! За ві - хо - ла - ми сніж - ни - ми тен -

37 Gm A dim7 D7 Gm
діт-но - го під-сніж-ни-ка ко-хан-ня цві-ту ніж-но-го згу - би-лись пе-люст-ки. А

40 Cm D7 Eb
сер - це ти - хо схли-пу - є при - ре - че - но - ю скрип - ко - ю. За -

42 A7 D7 Gm
ві - я - ло, за-си-па - ло за - губ - ле - ні стеж - ки.

1. На забутих стежках, припорошених пилом сріблястим,
У казковому царстві закутаних снігом ялин
Закотилося зіркою з неба загублене щастя,
І тепер я на світі одна, ти на світі один.

2. На вустах ще не згасли жагучі твої поцілунки,
Серце плаче, мов скрипка у вправних руках скрипаля.
Пересмішник-годинник вистукує в темряві лунко...
Ти вже більше не мій, я —не твоя!

Приспів:

За віхолами сніжними тендітного підсніжника
Кохання цвіту ніжного згубились пелюстки.
А серце тихо схлипує приреченою скрипкою.
Завіяло, засипало загублені стежки.

3. Знов метелики сніжні у тиші зимової ночі
Зігріваючи крильця, літають округ ліхтаря.
Тільки серце моє навіжене, мов пташка, тріпоче.
Ти на світі один, але я не твоя, не твоя!

Приспів.